

Giới thiệu Người Con Gái Đáng Thương (New Version)

Truyện Người Con Gái Đáng Thương (New Version) thuộc mô típ truyện teen khá hay và hấp dẫn của tác giả trẻ WK Kid Milan. Cuộc sống này thật tẻ nhạt, nỗi đau này thật không thể nào ngoài.

Nếu đây là một bản tình ca ngọt ngào trong những câu chuyện ngôn tình tuyệt đẹp thì cô chính là nữ phụ xấu xa nhất mọi thời đại. Cuộc sống này thật bình yên, niềm vui này thật không thể nào nói ra. Nếu đây là câu chuyện của riêng hắn thì chắc chắn hắn sẽ là nam chính tuyệt vời.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh

Tiếng bản nhạc du dương cuốn hút, những con người khoác trên mình những bộ trang phục lộng lẫy đất tiền đang sánh đôi cùng nhau khiêu vũ. Một bữa tiệc xa hoa và lộng lẫy, ánh đèn màu vàng càng làm nổi bật căn phòng rộng lớn này hơn nữa. Sau những nụ cười xã giao giả tạo, những câu chuyện làm ăn kia là bao mưu mô quỷ quyệt. Nhưng trong góc căn phòng nào nhiệt, sang trọng này là một cô bé xinh đẹp vô cùng đang ngồi buồn một mình. Cô bé với mái tóc vàng óng ả, đôi mắt to tròn màu xanh blue, đôi môi đỏ mọng tự nhiên. Cô bé mang một vẻ đẹp phương tây thật quý phái, thật khiến người ta ghen tị. Làn da trắng mịn màng đó làm người khác chỉ muốn chạm vào mà không thôi. Cô bé đứng đó nhìn về phía mọi người, cô nhìn cách họ nói chuyện, cách họ mỉm cười và nhập hết mọi thứ vào trong đầu. “Thật tẻ nhạt...” Cô bé trầm nghĩ rồi chân bước rời khỏi góc tối đó. Cô đi nhanh ra bên ngoài ban công, gió thật mát, cả người cô bé tỉnh táo hẳn, không khó chịu và ngọt ngào như ở trong kia. - Em...là ai vậy?

Một giọng nói lạnh lùng vang lên. Cô bé quay đầu sang thấy một người con trai tuyệt đẹp, người này đúng là được thượng đế ưu ái cho vẻ đẹp rạng ngời đó. Cô bé mắt chớp chớp mấy cái trông rất đáng yêu. Anh rất cao, hơn cô rất nhiều.

- Em...em là Sion.....

Cô bé Sion lấp bắp, anh ta nhìn cô bé đứng còn chưa đến vai mình kia rồi lại ngược nhìn lên trời.

- Vậy anh là ai? Có vẻ anh hơn em vài tuổi.

Sion mạnh bạo hỏi, cô cũng không nhận ra từ bao giờ bản thân lại nói nhiều như vậy cơ chứ? Anh ta không nhìn Sion nhưng vẫn nói chuyện với cô. So với ngồi cùng cô thì vào trong kia còn khó chịu hơn.

- Vương Hoàng Thiên Vũ, năm nay 16 tuổi.

- Oa, anh hơn em 2 tuổi đó Thiên Vũ.

Sion mỉm cười dơ hai ngón tay lên trước mặt Vũ. Cô bé chỉ là muốn có người nói chuyện với mình ở bữa tiệc chán ngắt này mà thôi.

- Sao anh lại ra đây?

Sion tiếp tục đặt câu hỏi để khơi gợi chủ đề trò chuyện cho cả hai. Vũ vẫn không nhìn cô mà tiếp tục trả lời.

- Hít thở không khí.

- Ồ, vậy anh có bạn gái rồi chứ?

Sion tự nhiên mà hỏi một câu khá tế nhị đối với người ta. Vũ lúc này hơi kinh ngạc nhìn cô bé bên cạnh mình rồi anh lại ngược nhìn bầu trời kia.

- Chưa nhưng sắp có.

- Haha, chắc chắn là có thôi mà.

Sion cười lớn không giữ ý tứ làm Vũ cũng mỉm cười theo. Nói chuyện với cô bé này làm anh ít nhiều thấy thoải mái hơn. Cô bé thật kì lạ khi đường đường là thiên kim tiểu thư, trước mặt người ta cười không ý tứ gì cả.

- Sion-sama, thì ra tiểu thư ở đây.

Một giọng nói có vẻ đã rất khổ sở vang lên cùng lúc anh chàng búi tóc, đeo kính mặc vest đen cung kính cúi chào Sion và Vũ. Sion ngay lập tức gương mặt trở nên vô hồn quay lại nhìn người vừa lên tiếng kia cúi đầu không nói gì. Anh chàng đó nhìn cô rồi cùng đi.

- Đến lúc người phải về nhà rồi đó.

Sion không nói gì đi theo anh chàng đó. Trước khi biến mất cô bé còn lưu luyến quay lại nhìn Vũ một cái. Cô nhất định sẽ làm mọi cách để tìm anh, nhất định họ sẽ gặp lại nhau. Vũ quay người tiếp tục thưởng thức những cơn gió mạnh thổi qua, cảm giác thật dễ chịu.

- Sion-sama, đây là Nhật Bản, chỉ là một trong những ngôi nhà tạm thời của cô mà thôi. Sau một năm ở đây cô sẽ được chuyển về đại gia tộc ở Anh Quốc. Cô dù sao cũng là thành viên của gia tộc Tudor cao quý thừa Sion-sama.

Nghe lời tên áo vest đó nói mà trong lòng Sion tức giận, tay cô nắm chặt váy mình, gương mặt hết sức vô hồn. Sion căm phẫn tất cả những người thuộc gia tộc Tudor quá quý đó. Ngay đến tên quản gia riêng của cô đây cũng là một kẻ đáng chết, hẳn lúc nào cũng coi thường cô vô cùng. Mọi người trong gia tộc bất kể lớn bé đều ghét cô, vì cô là đứa con lai dòng máu dân thường mà đối với họ vô cùng bẩn thỉu. Họ lấy cớ muốn cô thay mặt tham gia vào bữa tiệc ở Nhật chẳng qua là đuổi cô đi cho khuất mắt họ trong vòng 2 năm. Khi trở về cô nhất định sẽ đòi lại tất cả. Cô sẽ trả thù cho papa yêu quý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Học Viện Hoàng Gia Anh - Angel

Tại Anh Quốc, nơi một học viện hoàng gia mang tên Angel đang ngự trị, (cho phép chúng em chém phát ^^) nơi đây con cháu dòng dõi quý tộc từ khắp nơi trên thế giới đều hội tụ nhập học. Angel là một trong 4 trường cao trung danh giá nhất trên thế giới, là một trong bốn tư hoàng đáng mơ ước mà ai cũng muốn với tới. Gia tộc Tudor là người nắm trong tay Angel nhưng điểm kì lạ là con cháu của Tudor lại không học ở đệ nhị Angel mà lại theo đệ nhất Royal. Lí do đơn giản thôi vì gia tộc Tudor luôn muốn thể hiện sức mạnh, mà đã mạnh thì phải luôn đứng đầu không thể đứng thứ hai được.

Thư viện Angel, đây cũng là một nơi nổi bật cuốn hút nhất của đệ nhị Angel bởi toàn bộ sách trên thế giới đều được quy tụ tại đây. Ngay cả sách hiếm, sách cổ cũng thấy có mặt với số lượng được coi là lớn nhất. Cả thư viện được xây dựng hình trụ với mái vòm. Các giá sách được xây dính vào tường với hàng loạt bậc thang ngoằn ngoèo. Kèm với đó ở ngay mặt sàn là những giá sách khá cao so với những nơi khác nhiều lúc cần những cái ghế để đứng lên lấy.

- Dương Băng Anh...

Một giọng nói có chút trầm ấm vang lên rất nhẹ ở thư viện. Cô gái mang tên Dương Băng Anh kia quay lại mỉm cười nhìn anh vừa xuất hiện kia.

- Thiên Vũ, nhỏ tiếng thôi.

- Em mê sách hơn cả anh rồi đó.

Thiên Vũ vờ giận dữ làm Băng Anh phì cười, cả hai cùng nhau để những cuốn sách Băng Anh vừa lôi ra đọc về lại chỗ cũ. Hiện họ đang đứng ở trên cầu thang số 10 ở thư viện. Cầu thang ở đây không xây theo kiểu vòng tròn lên vốn có mà chỉ có cầu thang thứ nhất vòng lên, sau đó những cầu thang tiến theo luôn thẳng lên và rồi lại xây sang ngang hai bên nữa, cứ như vậy mà xây cho tận lên trên. Có tất cả là 20 cầu thang và 800 bậc thang, chưa kể còn một cầu thang đang xây dở nữa. Chưa từng có bất kì ai lên đến cầu thang thứ 20, thậm chí như Dương Băng Anh cũng chỉ lên đến cầu thang số 10 là cùng. Trên hết ở học viện có quy định cấm học sinh leo lên tận 4 cầu thang trên cùng, vì số sách ở đó toàn bộ là sách học sinh không cần thiết phải đọc.

Băng Anh cùng Thiên Vũ đi bộ cùng nhau từ thư viện trở về đây lớp học.

- Mọi người đâu, sao chỉ có anh?

- Aizzzz, Băng Anh ơi, em sống với sách vở nhiều quá mà quên mất hẹn hả? Hôm nay nhóm chúng ta hẹn nhau ở canteen ăn uống đó.

- Ôi, em quên mất.

Băng Anh mỉm cười, cô là con nhà thuộc gia đình bình dân nhưng lại sở hữu IQ ba chữ số đồng thời lại là bạn gái của Vương Hoàng Thiên Vũ nổi tiếng nữa. Vì vậy Thiên Vũ cùng bạn bè của cả hai giúp đưa Băng Anh vào học viện đệ nhị nổi tiếng này.

- Ngày nào em cũng leo lên cầu thang số 10 đó không biết mệt mỏi sao? Tận 400 bậc đó chứ ít gì, mà cái thư viện này sao xây cao quá vậy? Nhìn như một ngọn tháp, có mấy ai thèm đọc hết sách ở đây đâu?

Thiên Vũ cầu nhàu, Băng Anh mỉm cười khoác tay Thiên Vũ.

- Um, hôm nay là lần đầu tiên em leo lên cầu thang số 10 đó. Leo đã rồi cả chân luôn anh à.

- Ngốc, lần sau đừng ham hố lên nữa.

Thiên Vũ véo má Băng Anh mỉm cười rồi cả hai cùng nhau đi đến canteen nơi ba người bạn thân đang đợi. Canteen ở đây cũng vô cùng rộng, được xếp

bàn dài (giống harry potter đó ^^) thức ăn toàn những món hảo hạng được phục vụ theo kiểu buffet. Những kẻ có tiền đều ăn trưa một cách thả ga trong khi một vài phần tử thuộc lớp đặc biệt (tức nhận học bổng hoặc được đặc cách vào học viện) thì luôn khổ sở trong việc ăn trưa. Cũng may những người thuộc bộ phận nhà bếp tốt bụng cho họ giúp đỡ phục vụ và sẽ trả công bằng một bữa ăn cho họ. Ở đây ngoài việc ăn trưa phải trả tiền thì tất cả đều chi trả hết rồi. Ở bất cứ đâu dù sang hay nghèo thì tất cả đều phân biệt đối xử giữa các tầng lớp. Angel chẳng phải ngoại lệ gì hơn.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Tân Quân Gia

- Hey, Thiên Vũ, Băng Anh.

Một cô gái xinh đẹp mỉm cười vẫy tay gọi hai người bạn kia. Thiên Vũ và Băng Anh nhanh chóng tiến tới chỗ ngồi mà ba người bạn chọn trước.

- Bữa tiệc này là chúc mừng Băng Anh lại đứng đầu trước kỳ nghỉ đông đó.

- Vy vy, cảm ơn.

Băng Anh mỉm cười với cô gái tên Vy vy kia. Một cặp đôi ngồi đối diện mỉm cười.

- Băng Anh của chúng ta đúng là rất giỏi nha.

Triệu Phương Nhi mỉm cười nháy mắt với Băng Anh. Đoàn Thiên Nam ngồi bên cạnh cô bạn gái Phương Nhi của mình mỉm cười với Băng Anh. Cả 5 người họ đều là bạn thân của nhau, cùng rủ nhau đi đến Angel học. Bốn người bạn đều là gia đình có thế lực, đặc biệt là Thiên Vũ, gia đình đứng thứ ba trên thế giới, và thứ nhất ở Châu Á. Và đáng chú ý hơn nữa là về cô bạn Trần Vy Vy kia, gia đình họ Trần là dòng dõi mafia khét tiếng. Riêng Vy Vy kia bình thường hoạt bát vui vẻ nhưng những tay vào thế giới ngầm lại là chị hai máu lạnh vô tình. Băng Anh tuy không gia thế như họ nhưng cô lại giống như tiểu bảo bối được tất cả mọi người yêu thương và cưng, bảo vệ đến nơi đến chốn.

- Vậy hôm nay xem ra Thiên Vũ của chúng ta phải bỏ tiền túi rồi.

Vy Vy ánh mắt gian xảo nhìn Thiên Vũ mỉm cười. Cặp đôi kia cũng gật đầu đồng tình. Thế là hôm nay Thiên Vũ của chúng ta tập xác định cái túi tiền là vừa. (^^)

Trong khi đó, tại biệt thự nằm tách biệt giữa một khu rừng lớn. Xung quanh biệt thự trồng khá nhiều loại hoa, cùng với đó nhiều cây leo bám đầy biệt thự. Từ bên ngoài, nhìn biệt thự rất cổ và lâu đời. Mọi cửa sổ đều được mở ra để ánh nắng hắt vào trong phòng. Ở tầng hai, một cô gái đẹp tựa như một thiên sứ, đáng yêu vô cùng đang ngồi trước cây piano màu trắng. Bàn tay mảnh khảnh đó đang từ từ lướt phím đàn du dương. Nhìn cô thật buồn, thật cô độc. Một vài hầu gái đang đứng ở ngoài cửa nghe nhạc cảm thông thay cho tiểu thư. 2 năm trước họ được một quân gia hỏi vấn đáp vài câu thuê làm người giúp việc với giá còn hơn những chỗ khác. Lúc được đưa đến ngôi biệt thự này họ hơi rùng mình và cũng ngạc nhiên khi không có chủ nhân cho đến khi 1 năm trước sự xuất hiện của một cô bé 15 tuổi xinh đẹp vô cùng làm họ hơi kinh ngạc. Có điều nét mặt vô hồn đó họ thấy không hợp với cô chủ nhỏ chút nào. Từ đó vị quân gia kia cũng chẳng đến đây, cả biệt thự lớn chỉ có cô tiểu thư đó cùng 5 cô hầu các cô. Hơn nữa 1 năm có cô tiểu thư sống cùng cũng chưa từng thấy bất kì ai đến thăm, thỉnh thoảng họ thấy tiểu thư nhà họ ngoài chơi đàn sẽ xem tin tức thế giới và cả về các học viện hàng đầu nữa. Đường như tiểu thư nhà họ muốn đi học. Đôi khi ngẫu hứng họ thấy tiểu thư cũng bắt chuyện với họ, nhưng chỉ vài câu họ lại phải đi làm việc rồi tiểu thư nhà họ lại một mình lui thủ chơi với bản thân mình.

- Á, nhìn kia.

Một cô hầu chỉ tay ra phía ngoài, mọi người chạy ngay đến cuối hành lang qua ô cửa kính nhìn xuống sân. Họ ngạc nhiên khi thấy một chiếc ô tô màu đen bóng loáng dừng lại. Đã 1 năm họ làm ở đây có bao giờ thấy có người tới? Nhanh chóng bốn cô hầu chạy xuống, một cô chạy vào phòng nhạc thông báo cho tiểu thư nhà họ.

- Tiểu thư đâu?

Một người đàn ông đậm chất quý tộc vương giả lạnh giọng lên tiếng hỏi. Bốn cô hầu cúi đầu cung kính.

- Tiểu thư đang xuống ạ.

- Được rồi.

Người đàn ông đó bước đi và theo sau là một anh chàng còn rất trẻ với mái tóc nâu vàng, đôi mắt màu đỏ thu hút, đôi môi mỏng quyến rũ vô cùng. Anh chàng này đang cười làm bốn cô hầu hăng hái còn đôi mươi đỏ bừng mặt. Họ nhanh chóng đi theo vào trong. Phòng khách rất rộng lớn với đá hoa cương bóng loáng tuyệt đẹp, giữa phòng là bộ sofa màu nâu đất tiền, còn lại trống vắng hết trừ hai cái cột lớn bên cạnh hai lối đi lên của cầu thang và một chiếc ghế dài màu đỏ ở sát mép tường. Từ trên tầng, một cô gái 16 tuổi với mái tóc màu vàng óng dài suôn mượt xoăn lộn mặc một chiếc váy lụa màu trắng thướt tha có khoác thêm một chiếc áo choàng lông thú màu đen nổi bật từ từ bước xuống. Anh chàng quyến rũ kia nhìn cô gái đó mỉm cười mà mị làm

mấy cô hầu chảy máu mũi mất. Nhìn thấy người đàn ông này cô bé cúi đầu cung kính rồi ngồi xuống phía đối diện.

- Ta đã đọc thư của cháu rồi Sion. Ông ấy chấp nhận để cháu đi học nhưng là ở đệ nhị Angel chứ không được phép đến đệ nhất Royal.

- Có quá dễ dàng?

Sion buông từng từ từng chữ lạnh sống lưng. Trong lòng cô tự biết không có chuyện ông già đó đồng ý để cô tự do ra ngoài làm gì thì làm. Angel chỉ nằm bên kia khu rừng này, rất gần với cô mà thôi. Tai mắt trong Angel rất nhiều, đủ để theo dõi mọi động tĩnh của cô. Hơn thế nữa họ không muốn cô vào Royal chẳng qua đối với họ cô thấp kém không thể ngang bằng được.

- Cháu vẫn luôn tinh tế đó Sion. Ông ấy muốn sau kì nghỉ đông cháu mới được phép đến học.

- Hiển nhiên là vậy.

Sion đáp trả, ngữ khí lạnh lẽo vẫn bao trùm. Đến 5 cô hầu cũng sợ hãi vì chưa bao giờ họ thấy tiểu thư nhà mình lạnh tới vậy. Người đàn ông kia mỉm cười.

- Cũng tốt, dù sao đến vào kì nghỉ đông học sinh cũng nghỉ rồi. Điều thứ hai là anh chàng này, anh ta là quản gia của cháu.

- Vậy sao?

Sion còn chẳng thèm liếc nhìn anh chàng với đôi mắt đỏ kì dị đó. Cô nhìn người đàn ông kia.

- Nếu đã xong xin lỗi không tiễn.

- Cháu không cần tuyệt tình thế đâu Sion.

Người đàn ông đó cười lớn đứng dậy, ông ta nhìn Sion vẫn như 2 năm trước chỉ có điều xinh đẹp thì chỉ có hơn chứ không có kém.

- Hãy nhớ trong cái gia tộc Tudor này ta chính là đồng minh của cháu. Chỉ duy nhất ta mà thôi, ngay cả mẹ cháu cũng quay lưng phản bội lại cháu rồi.

Để lại một câu ông ta rời đi. Sion đứng dậy, cô nắm chặt tay. Đúng vậy, 2 năm trước người đàn bà mà cô phải gọi là mẹ đã nhẫn tâm đẩy cô đến Nhật Bản. Khi cô trở về từ 1 năm trước chưa kịp đặt chân đến cửa đại gia tộc thì lại một lần nữa cô bị đẩy đến biệt thự 'ma ám' này của gia tộc. Cô được biết từ bức thư người đàn ông ban nãy hay chính là bác của cô gửi cho cô rằng mẹ cô đã nói với ông già đó rằng hãy để cô ở đây. Người đàn bà đó muốn đẩy cô ra thật xa gia tộc, tự mình chuộc lỗi để trở thành tiểu thư được gia tộc yêu quý như trước. Thật nực cười. Sion cô tuyệt đối sẽ không để yên cho bà ta.

- Tiểu thư...lần đầu gặp mặt.

Anh chàng lạ lẫm này đến trước mặt cô mỉm cười, cách ăn mặc hơi xộc xệch của hắn ta làm Sion không quen. Mái tóc của tên này màu rất đẹp nhưng xù xù như kiểu không chải chuốt. Xem ra tên này thuộc dạng 'lười' đây mà. Vậy thì quản gia cái lỗi gì chứ?

- Tốt hơn tên kia.

Sion nói rồi đi thẳng lên trên tầng hai. Với cô dù tên này có lời thôi luộm thuộm thì tốt hơn tên quản gia trước. Cái tên buộc tóc đó làm cô phát ghét vì hắn nói câu nào là khinh thường cô câu đó. Quản gia mới sao? Được lắm, cô không có sợ. Cứ giám sát cho thích vào vì sắp tới ai mà biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa?

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Yêu Nữ Tóc Vàng

Tối hôm đó, tại biệt thự ma ám (gọi vậy cho nhanh), Sion đang ngồi trong phòng ăn một mình với cái bàn dài và bao nhiêu là món ngon. Hắn ta - anh chàng quản gia mới hơn cô 2 tuổi, đứng bên cạnh mỉm cười nhìn cô. Mấy cô hầu kia vẫn mê man với vẻ đẹp bụi bặm của tên này mà cô không hiểu nó đẹp chỗ nào nữa? Sion cầm con dao với cái đĩa, cô cứ cắt và cắt mãi mặc cho miếng thịt đã rút ra rồi.

- Cô không muốn ăn sao tiểu thư?

Hắn ta lên tiếng hỏi thì Sion lắc đầu, cô cầm đĩa xiên vào miếng thịt rồi bỏ vào miệng nhai.

- Ăn cùng đi.

Sion đã không còn lạnh lùng như hồi sáng nay nữa làm hấn ta ngạc nhiên rồi cũng nhanh chóng ngồi xuống bên cạnh cô. Mấy cô hầu mau chóng chuẩn bị thêm cho hấn. Sion không ăn cái gì lại hết thấy cho hấn ta.

- Anh tên gì?

- Tôi sao? Cô cứ gọi tôi là Vam cũng được.

- Vam?

Sion kinh ngạc có chút tò mò, cái tên Vam làm cô thấy lạ và cũng thấy thích thú. Mấy cô hầu bên cạnh cũng rất tò mò. Sion lại vui vẻ mỉm cười làm 5 cô hầu ngạc nhiên. Một cô bắt gặp nhìn Sion mà nói.

- Tiểu thư....cười sao? A...

Cô ta biết mình lỡ lời liền đưa tay bịt mồm mình lại. Sion không nhìn cô hầu lại tiếp tục ăn.

- Cười tốt mà.

Buông một câu làm 5 cô hầu đơ toàn tập Sion tiếp tục bữa tối. Cô không thích ăn hải sản lên đưa hết tôm với cá cho Vam ăn, hấn ta cũng chẳng kiêng gì ăn suốt. Sau bữa tối Vam đưa Sion trở về phòng mình, đắp chăn lên cho cô hấn mỉm cười.

- Chúc tiểu thư ngủ ngon.

- Làm ơn...ở lại đây một chút. Đến khi tôi ngủ anh đừng rời phòng nhé Vam?

Sion ánh mắt rất tha thiết thì Vam mỉm cười gật đầu, hấn kéo cái ghế đến gần giường ngồi trông cô ngủ. Sion mỉm cười rồi nhắm mắt lại. Đã lâu rồi mới có người ở gần trông cô ngủ, thật an toàn, thật vui và cũng ấm áp nữa. Vam nhìn Sion ngủ say, hấn thấy lúc ngủ cô còn xinh đẹp và đáng yêu hơn nữa. Hấn không hiểu sao họ phải giám sát và giam cầm cô đến như vậy.

Trong khi đó, ở học viện Angel, những người bạn của chúng ta đang chuẩn bị cho chuyến nghỉ đông kéo dài 1 tuần sắp tới. Họ đều đồng loạt muốn đi thám hiểm khu rừng phía sau học viện kia. Nghe nói đây là khu rừng trực thuộc gia tộc Tudor lừng danh có rất nhiều cây lâu năm và cả lời đồn rằng ở trong khu rừng này có một yêu nữ tóc vàng rất xinh đẹp và mê hoặc nữa. Họ nổi hứng tò mò muốn xem đó có phải là sự thật hay không.

Sáng hôm sau, Sion mở mắt thức dậy, cô dụi dụi mắt trông đến đáng yêu. Nhìn chung quanh Sion lại nằm xuống đưa tay lên vuốt trán. Vừa lúc cánh cửa mở ra, Vam bước vào, hấn mỉm cười nhìn tiểu thư nhỏ của mình. Sion ngồi bật dậy thấy đầu tóc Vam rất bù xù cô khều tay ý lại gần. Hấn tiến lại phía cô, Sion kéo hấn ngồi xuống, cô đưa tay vuốt vuốt tóc hấn cho vào nếp. Bàn tay mảnh khảnh dịu dàng của cô luồn vào từng sợi tóc mềm mượt của hấn làm cả hai phút chốc ngưng ngừng. Hấn mỉm cười.

- Tiểu thư không cần quá tốt với kẻ như tôi đâu.

- Bề ngoài luôn quan trọng.

Sion mỉm cười xuống giường, hôm nay cô có nhả hứng ra ngoài đi dạo. Sion mở tủ ra, bên trong là vô vàn váy lụa màu trắng cùng kiểu dáng. Sion lấy một chiếc váy lụa đi thay. Vam đứng ngoài hấn nhìn tủ quần áo của cô, có lẽ hấn sẽ tự mình đi đặt may cho cô vài bộ khác. Mùa đông này mà vẫn mặc váy lụa mỏng manh như vậy đúng là không tốt cho sức khỏe. Một lát sau Sion bước ra, cô lấy thêm cái áo lông màu đen trong tủ bên cạnh. Vam lại được phen ngạc nhiên vì trong tủ nhỏ đó lại là toàn bộ áo lông màu đen giống nhau. Hấn không hiểu thời trang của cô có vấn đề hay là cô không được phép mặc những trang phục khác? Sion bước xuống nhà 5 cô hầu cúi chào rồi lại đi làm việc của mình mặc dù đôi mắt vẫn luyến tiếc nhìn Vam. Hấn ta hôm nay vẫn mặc một bộ vest bình thường. Cả hai vừa đi khỏi biệt thự mà ám một đoạn thì Sion giựt giựt ống tay áo hấn ta.

- Cổng tôi với, tôi mới chân lấm.

- Ừm.

Vam ngồi xuống cho Sion trèo lên. Sion ôm lấy cổ hấn ta, cô thì thầm nói chuyện trong khi hấn cứ bước đi.

- Cứ đi đi, ở gần đây có một con suối.

- Cô am hiểu quá nhỉ tiểu thư?

- Ừm, tôi có tìm hiểu nơi mình sống.

Sion gật đầu trả lời, chợt nhớ cô lại nói tiếp. Tự dung Sion muốn tâm sự hết cho anh chàng quản gia này.

- Thực ra tôi yêu thầm một người. Nó giống như tiếng sét ái tình đi, tôi mới gặp người đó có một lần. Đến Angel lần này tôi có thể gặp lại anh ấy. Anh nghĩ tôi có khả năng theo đuổi anh ấy không?

- Tiểu thư rất xinh đẹp, là người xinh nhất mà tôi gặp từ trước đến giờ, vì vậy tôi nghĩ là người đó nhất định sẽ yêu tiểu thư thôi.

- Có lẽ....anh đứng

Sion mỉm cười tựa cằm vào vai Vam. Cả hai đi một lúc dừng lại bên dòng suối. Sion ngồi xuống bên cạnh và ngắt những bông hoa xinh đẹp.

Trong khi đó, nhóm 5 người bạn đang cùng nhau đi vào rừng, họ cười nói vui vẻ đột nhiên Vyvy thốt lên.

- A, yêu nữ tóc vàng kia.

Mọi người nhìn theo tay Vyvy chỉ thì thấy một cô gái tóc vàng dài óng ả đang ngồi trên tóc chắm đất, cả người cô bé toàn một màu đen rất kì lạ. Cô gái tóc vàng đó đột nhiên đứng dậy, nhóm họ từ từ men theo lại gần con suối.

- Oa, đúng là lời đồn có thật, một yêu nữ tóc vàng

- Ở có người nữa kia.

Nhi chỉ chỉ thì họ thấy một anh chàng đẹp không kém Thiên Vũ và Thiên Nam bước ra từ phía gốc cây to gần đó, anh chàng đó tiến tới mỉm cười rồi cầm lấy bông hoa từ cô gái tóc vàng đó. Họ rất tò mò về hai người này, vừa lúc đó có con gió lạnh thổi qua làm mái tóc vàng kia bay bay, cô gái đó quay lại thì họ chết đứng luôn. Nụ cười rạng rỡ, gương mặt đẹp không gì sánh bằng.

- Ôi, yêu nữ hay tiên nữ đây mọi người?

Vyvy thốt lên, dù là con gái nhưng cô cũng mê mẩn vẻ đẹp ấy.

- Cô ấy thật đẹp.

Băng Anh mỉm cười giật giật ống tay áo Thiên Vũ. Họ thấy cô gái đó cúi xuống ngắt thêm bông hoa nữa rồi quay lại đưa cho anh chàng phía sau. Hai người họ cùng cười, anh chàng đó xoa đầu cô gái thì cô bé rất thích mỉm cười rạng rỡ hơn nữa. Đây liệu có phải yêu nữ tóc vàng như truyền thuyết đồn thổi của mọi người hay là một tiên nữ tóc vàng xinh đẹp đáng yêu chết người?

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Vampire ????

- Đây....

Vyvy đột nhiên chạy sát lại hét lên gọi thì cả Sion và Vam đứng bên kia con suối đều ngạc nhiên quay ra nhìn. Sion núp phía sau Vam sợ hãi.

- Cô là ai?

Vam lạnh lùng, hần cảnh giác nhìn những con người này, liệu họ có ý đồ gì với tiểu thư hay không? Bốn người kia cũng đi ra, Nhi mỉm cười vẫy vẫy tay.

- Chúng tôi là tò mò về lời đồn có một yêu nữ tóc vàng sống trong rừng. Nhưng hình như đó không phải yêu nữ mà là tiên nữ thì phải.

- Yêu nữ? Tiên nữ?

Sion cất giọng nói êm dịu của mình rồi ngó ra nhìn họ. Cô chớp chớp mắt đáng yêu nhìn họ. Vam che chắn cho cô, hần ta nhìn 5 người kia.

- Tiểu thư là người, chẳng phải tiên nữ hay yêu nữ gì cả.

- Haha, đúng vậy ha. Cô ấy xinh đẹp thật.

Vyvy cười, họ thấy một cây cầu gần đó, dù đây chỉ là suối nhỏ đầu cầu bắc cầu chắc chắn vậy chứ? 5 người họ cùng đi qua cây cầu bước sang bên kia gặp Sion và Vam. Sion nhìn họ lập tức nhận ra ngay người con trai mà cô thầm thương nhớ trộm suốt 2 năm qua. Là anh ấy rồi, tuy nhiên cô tốt nhất vẫn là không nên nói ra thì hơn.

- Anh chị sống gần đây sao? - Sion nắm tay Vam tò mò hỏi, rồi cô lại suy nghĩ - nhưng ở khu rừng này chỉ có nhà tôi với học viện Angel thôi.

- Ừm, bọn này là học sinh của Angel.

Thiên Nam mỉm cười lên tiếng. Sion gật gù mỉm cười.

- Anh chị đến đây chỉ vì có người nói em là yêu nữ sao?

Sion chớp chớp mắt ngây thơ hỏi, đúng là mấy người kia không thoát khỏi cái chiều này của cô trừ Thiên Vũ và Băng Anh. Vam mỉm cười nhìn Sion, cô có lẽ sẽ có bạn mới ngay thôi.

- Ôi em đáng yêu quá đi.

Vyvy kích động ôm chặt lấy Sion rồi cứ cọ cọ má thích thú. Sion hơi ngạc nhiên vì chưa ai có cái hành động yêu thương này với cô bao giờ. Nhi đứng bên cạnh Thiên Nam và Băng Anh cũng cười cười nhìn Sion rồi túm cổ lỗi Vyvy đang kích động ra.

- Cậu ấy hơi có chút quá kích, em bỏ qua nhé?

- Dạ, không sao đâu.

Sion lễ phép lắc đầu mỉm cười. Thiên Vũ tự dưng thấy rất cần cảnh giác cô bé này. Anh tự cảm thấy cô bé này là vô cùng nguy hiểm, dường như cô bé đang ẩn dấu điều gì đó thì phải.

- Xin giới thiệu, chị là Trần Vyvy. Đây là nhóm bạn của chị, Triệu Phương Nhi, Đoàn Thiên Nam, Dương Băng Anh và Vương Hoàng Thiên Vũ.

Vy chỉ vào từng người một rồi giới thiệu tên. Vam nghe xong tên Thiên Vũ liền nhìn anh chăm chăm. Hắn tất nhiên không phải ngu mà không biết thân thế của anh. Vy tiến lại gần Sion nói thì thầm cho cô biết.

- Thiên Vũ với Băng Anh và Nhi với Thiên Nam là đôi cả rồi đó. Em nên tránh xa hai cặp đôi đó ra.

- A, vâng.

Sion có chút buồn, anh là có người yêu rồi sao? Nhi tò mò nhìn Sion.

- Vậy con em là ai thế cô bé?

- E hèm, mọi người nên đến biệt thự thì hơn, ở đây trời lạnh nói chuyện không thích hợp.

Vam lên tiếng làm mọi người chột nhốt. Sion nắm lấy tay Vam cùng hắn bước đi trước. 5 người kia nhìn nhau rồi cùng hai người phía trước đến biệt thự của họ. Dừng chân trước biệt thự mà âm mà Vy trầm trồ.

- Chà, em có cái biệt thự lớn quá nhỉ?

- Nhìn có vẻ cổ nhĩ em gái.

Thiên Nam xem xét rồi cho ý kiến. Sion chỉ cười, họ cùng cô bé đi vào trong nhà thấy được phòng khách vô cùng rộng lớn mà trang trí đơn giản chẳng có mấy đồ vật gì khác.

- Mọi người ngồi đi.

Sion mời họ ngồi, Vam nhanh chóng đi vào nhà bếp kêu mấy cô hầu chuẩn bị trà và ít bánh. Ngồi phòng khách Sion mới giới thiệu.

- Em là Sion, sau kỳ nghỉ đông này em cũng sẽ đến Angel để học.

- Ô, vậy là gặp nhau thường xuyên rồi.

Vy hào hứng mỉm cười, nói thẳng ra từ lúc nhìn thấy Sion là cô đã rất thích. Cô ngay lập tức muốn bắt cóc Sion về làm gối ôm, cái làn da mịn màng đó cứ thu hút cô. (chị này tư tưởng hơi biến thái chút =.=)

- Em sống một mình ở đây sao Sion?

Băng Anh tò mò thì Sion gật đầu vừa lúc cô hầu mang bánh và trà ra.

- Tiểu thư bạn này có thư cùng bưu phẩm gửi đến cho cô.

- Ừm

Sion gật đầu, hai cô hầu khác bê một thùng cát tông khá lớn đến đặt lên bàn. Một cô hầu đưa cho Sion một bức thư màu trắng có con dấu in biểu tượng bông hoa hồng và vài người đã chú ý tới. Mọi người cũng tò mò cái thùng cát tông này có gì nữa. Sion mở bức thư ra, cô đưa vô thư cho Vam rồi mới đọc thư. Họ không biết thư viết gì nhưng Sion lướt qua chưa đến 10 giây đã ngay lập tức đưa cho Vam ý hắn tự đọc.

- Đây là gì vậy Sion?

Vy tò mò hỏi thì Sion mỉm cười.

- Đồng phục của em thôi.

Nghe Sion nói vậy họ càng thêm tò mò, rõ ràng cô là tiểu thư, gửi đồng phục cho cô kiểu gì mà bó một đồng trong cái thùng thế này?

- Mọi người muốn ăn trưa cùng em chứ?

- A, xin lỗi nhé, bọn chị có hẹn rồi nên không ở đây lâu được.

Nhi nhanh chóng lên tiếng xin lỗi. Cả 5 người vừa đến đã đứng dậy rồi đi. Sion có chút buồn khi vừa mới kết bạn xong họ lại rời đi mất rồi.

- Mở ra đi.

Sion ra lệnh thì một cô hầu cầm cái ghim rạch một đường băng dính, họ mở cái thùng cát tông này ra, bên trong đúng là có hai bộ đồng phục của Angel nhàu nát kèm theo ở dưới đó là một con gấu bông màu nâu bị rạch bụng làm bông lõi hết ra ngoài. Dù sao nhìn cũng khá kinh dị. Sion cầm con gấu đó, cô đi thẳng lên trên phòng mình và đóng rầm cửa lại. Mọi người ngạc nhiên, Vam nhìn mấy cô hầu.

- Là ủa lại đồng phục đi rồi chuẩn bị cho tiểu thư ít cháo thôi.

- Vâng.

5 cô hầu nhanh chóng đi làm việc của mình. Vam không biết phải nói gì nữa, bức thư Sion đưa cho hẳn phải nói là quá độc ác đối với Sion.

Trong khi đó Sion ngồi dựa lưng vào cửa ra vào, cô ôm con gấu đó và gục mặt vào chân khóc. Tại sao họ lại đối xử với cô như vậy chứ? Con gấu ba cô mua cho cô họ cũng làm hỏng, đồng phục gửi đến cũng nhàu nát. Họ rốt cuộc muốn gì nữa, giết cô luôn sao? Vam đứng trong góc tối của căn phòng nhìn Sion.

- Tiểu thư đừng có khóc.

- Vam...

Sion ngạc nhiên nhìn Vam đứng trước mặt mình, hẳn ta làm thế nào mà vào được phòng cô chứ? Vam mỉm cười nhìn Sion đầy vẻ nham hiểm đáng sợ.

- Tiểu thư mà khóc xấu lắm.

- Sao...sao anh vào được đây?

Sion lấp bắp hỏi, Vam lại cười, hẳn ta tiến tới kéo Sion đứng dậy.

- Nếu tôi nói mình là vampire tiểu thư sẽ không ngạc nhiên chứ?

- Vampire? Vam?

Sion lấp bắp sợ hãi, cô liên tục lắc đầu không tin, thế kỉ nào rồi mà còn vampire cơ chứ? Nhưng nếu là thật thì sao? Cái cách Vam vào phòng cô bí ẩn như vậy, nó làm cô sợ.

- Hình như tiểu thư buồn chuyện của bức thư.

- Không, là cả chuyện của người đó nữa.

Sion lau đi giọt nước mắt, cô tiến tới nằm lên giường mệt mỏi vô cùng. Ngày hôm nay cô đã rất buồn.

- Tiểu thư nói đi, nếu được tôi sẽ giúp cô.

- Người tôi yêu thầm chính là Vương Hoàng Thiên Vũ. Nhưng anh ấy đã có người mình yêu. Anh nghĩ tôi còn cơ hội để có thể yêu người đó chứ? Để người đó yêu tôi?

Sion hỏi dồn, cô đã chậm chân mất rồi. Thiên Vũ đã có người mình yêu. Vam đứng đó nhìn cô, ánh mắt hẳn trùng xuống. Trước khi gặp cô lúc nào hẳn cũng vui vẻ, lúc nào cuộc sống của hẳn cũng đầy sự thú vị. Gặp cô rồi, nhìn cô đau khổ, nhìn cô khóc làm hẳn không còn cảm thấy vui vẻ nữa. Hẳn phải làm sao để cô có thể cười, để cô được hạnh phúc, để người đó yêu cô đây?

- Anh là Vampire sao? Điều đó chắc tuyệt lắm.

Sion mỉm cười, cô xoay người về một phía rồi nhắm mắt lại. Vam tiến tới đắp chăn lên cho cô, như ngày hôm qua.

- Chúc ngủ ngon tiểu thư.

- Hãy mãi...ở bên tôi...nhé Vam.

Sion nói dứt quãng rồi chìm vào giấc ngủ. Đúng vậy, tỉnh dậy rồi cô sẽ không sao nữa đâu. Khi thức dậy cô nhất định sẽ không đau khổ nữa. Vam rời khỏi phòng, gương mặt hẳn lúc này thật lạnh lùng. Bấy giờ mới chỉ đến trưa thôi, tiểu thư của hẳn nên nghỉ ngơi, sau đó cô ấy sẽ ổn. Tất cả bọn họ sẽ ổn.

- Tôi sẽ....ở bên cô.....Sion.

(oa, anh này cool ghê, gọi tên nàng rồi đó >.< tiếc là sau này không được ở bên Sion mãi mãi)

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Búp Bê Nhà Tudor

- Các cậu có thấy chứ?

Vyvy ngồi cảm cái thìa hươ hươ trước mặt bạn bè. Thiên Vũ gật đầu.

- Con dâu của nhà Tudor.

- Hả? Ý các cậu là sao?

Băng Anh hơi kinh ngạc khi nghe đến cái tên Tudor, một gia tộc hoàng gia hùng mạnh đứng nhất nhì Thế giới, có thể nói gia tộc Tudor đang ngang ngửa xấp xỉ tập đoàn K. Mà gia đình Phương Nhi lại trực thuộc một trong vô số chi nhánh của K.

- Tổ đã thấy con dâu đó, hơn thế nữa nếu đúng Sion là người của gia tộc Tudor vậy thì tại sao họ lại để con bé ở một biệt thự với 6 người theo hầu. Hơn nữa đồng phục gửi đến cũng...

Vyvy thấy rất kì lạ. Thiên Nam tay xoa xoa cằm suy nghĩ. Anh chàng này trước đây có nghe vài tin được đồn thổi trong giới đua xe (nhà anh ấy là tập đoàn về mô tô, hơn nữa mấy hội đua xe anh ấy tham gia đều có mặt bọn thế giới ngầm)

- Trước đây có nghe nói gia tộc Tudor có giam lỏng một con búp bê.

- Vậy Sion là con búp bê đó sao?

Nhi thoáng sợ hãi, sao lại có chuyện giam lỏng chứ? Gia tộc Tudor có điều gì bí ẩn mà người ta không biết sao? Vyvy vẫn ngồi suy nghĩ. Sion đúng là đẹp giống búp bê thật, đặc biệt lúc cô bé không biểu cảm sắc thái khi nhận bức thư.

- Con bé nói sẽ học cùng chúng ta sau kì nghỉ đông nên đến lúc đó rồi hãy hay.

- Ừm, phải đó.

Vậy là một tuần nghỉ đông trôi qua thật nhanh, Sion ngồi trong phòng nhạc và chơi đàn, từng ngón tay di chuyển nhẹ nhàng tạo lên bản nhạc du dương trầm bổng. Vam đứng ngoài cửa, hẳn nhìn cô.

- Tiểu thư....đến giờ đi học rồi.

- Anh sẽ đi cùng tôi chứ Vam?

Sion quay lại mỉm cười hỏi thì Vam lắc đầu. Hẳn nhìn cô.

- Tôi không được phép ở cạnh cô khi cô đi học tiểu thư.

- Ra là vậy. Dù sao hết ngày tôi lại về thôi.

Sion mỉm cười, cô khoác thêm cái áo lông thú màu đen đỏ rồi đi xuống nhà. Lúc nào nhìn Sion cũng mang một màu u tối, âm trầm

- Tiểu thư đi học vui vẻ.

- Ừm, mọi người ở nhà dọn dẹp cẩn thận nhé.

Sion mỉm cười làm mấy cô hầu đơ toàn tập. Hiếm lắm mới thấy nụ cười của tiểu thư mà. Sion một mình men theo lối đi của khu rừng đến học viện phía bên kia con suối bắc qua. Một gia tộc đứng nhất nhì vậy mà lại để một tiểu thư một mình giữa khu rừng lớn thế này.

- Pandemonium, một căn nhà ma quái, một sự trải nghiệm thú vị, một thử thách tuyệt vời chờ đón chúng ta...

Sion vừa đi vừa ngâm nga, mọi đồ dùng học tập của cô đều là đến học viện rồi mới được nhận. Thế nên bây giờ Sion chỉ cần vác người không đến là xong. Tiếng hát êm dịu của cô bé vang vọng khắp không gian nơi này.

- Trò thích có một căn phòng Pandemonium sao Tudor?

Một giọng nói già nua vang lên làm cho Sion giật bắn mình ngờ ngác quay lại nhìn. Đằng sau cô bé là một ông lão râu tóc bạc rồi, nhìn dị nhất là chòm râu đậm và dài đó. Nhìn ông già này cứ phải liên tưởng đến mấy ông thầy phù thủy già trong những cuốn sách phép thuật cổ đại.

- A, cháu chào ông.

Sion mỉm cười lễ phép cúi chào, ông già đó hơi ngạc nhiên vì cô bé.

- Sion Tudor đúng chứ?

- Vâng.

Sion gật đầu, ông già từ từ bước đi phía trước, Sion lễ độ theo sau.

- Ta sẽ dẫn trò đến thẳng nơi lấy đồ. Xem ra đã vất vả khi bắt trò đi bộ như vậy.

- Dạ không có sao, cháu quen rồi. Dù có một mình cháu vẫn ổn vì cháu luôn chỉ có một mình mà.

Sion mỉm cười rồi lắc lắc đầu nói. Ông già đó liếc cô bé song tiếp tục đi. Cả hai người im lặng suốt cho đến lúc đặt chân đến cổng học viện Angel đệ nhị.

- Chà, nhìn ngoài đời thích hơn cả trên tivi đó.

- Trò thích là được. Nào giờ đi lấy đồ thôi.

Sion nhanh nhẩu bước qua cổng đi theo ông già, một số học sinh nhìn cô bé vì chiếc áo lông kì quặc. Một số đã nhận ra bảng tên của Sion. Họ người thì sợ hãi, người khinh bỉ, đủ mọi thể loại.

- Xem ra trò sẽ gặp khó khăn đây, ai cũng ít nhiều biết trò là Búp bê nhà Tudor.

- Vậy sao? Cháu nổi tiếng ghê.

Sion mỉm cười híp cả mắt lại. Với cô không quan trọng người ta nói gì, chỉ cần trong mắt Thiên Vũ cô là gì mà thôi. Hai người cùng dừng lại ở một nhà kho của học viện. Sion ngẩng đầu nhìn căn nhà kho này.

- Đây là.....

- Hôm qua có người gửi toàn bộ đồ của trò đến đây. Mau theo ta vào lấy nào.

Và cả hai thầy trò lại đi vào nhà kho, Sion nhìn chiếc thùng cát tông lớn hơn cả tuần trước gửi đến. Mở thùng cát tông ra Sion ngạc nhiên, có một laptop để ghi chép, lưu giữ tài liệu ngoài ra có thêm một phong bì đựng khá nhiều tiền đủ để cô tiêu trong một tuần theo chiều hướng tiết kiệm. Sion cầm mở tiền lên hơi ngờ ngác rồi thả xuống sau đó ôm cái laptop dạng mini vừa tầm với cô.

- Xem ra trò đúng là Búp bê của gia tộc rồi.

- Ý ông là sao?

- Ở giới thượng lưu ai cũng biết lời đồn về búp bê nhà Tudor. Một cô bé xinh đẹp mê người nhưng chỉ được trưng cất, giam lỏng tại một tòa biệt thự u ám nằm trong rừng sâu không được gặp bất cứ ai, không được gia tộc yêu quý.

- Ra là vậy.

Sion mỉm cười, cô nhìn ông già.

- Nếu cháu muốn đọc sách thì phải làm sao?

- Kia, nhìn sang phía đối diện đi.

Sion làm theo lời ông già nhìn về phía đối diện đằng sau mình. Cô thấy ở khu đất trống có cỏ mọc xanh tươi, có một hàng cây vòng tròn theo kiến trúc của một 'tòa tháp' cao rất đồ sộ.

- Tổng cộng có 20 cầu thang và 800 bậc thang, ngoài ra có một cầu thang đang xây dở. Trò chỉ được phép lên cao lắm là cầu thang số 16, nếu đi tiếp sẽ tự động phát tín hiệu và trò sẽ bị phạt đó.

- Oa, chắc nhiều sách lắm.

Sion thích thú. Ông già đó cầm tiền cho cô rồi tiếp tục nói.

- Ta sẽ đổi thành thẻ để trò dễ sử dụng hơn.

- Không cần, để tiền mặt đi.

Sion nhìn ông già rồi xoay người bước ra ngoài. Mỉm cười nhìn cô bé ông già cũng rời đi. Đúng là cả một cái thùng lớn chỉ cho một cô bé 16 tuổi đúng hai thứ là tiền và laptop. Không hiểu gia tộc Tudor này ghét Sion đến mức độ nào nữa?

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Kỳ Lạ

- Nghe nói Sion đã tới học viện rồi. VyVy mỉm cười hạnh phúc nhìn bốn người bạn của mình. Cô rất thích Sion vì cô bé rất đáng yêu lại ngoan ngoãn lễ phép nữa.

- Cậu thích Sion vậy sao?

Dương Băng Anh nhìn VyVy tò mò hỏi. VyVy mỉm cười nhìn gương mặt có chút khó hiểu của Băng Anh kia mà tiến tới ôm lấy cổ Băng Anh.

- Đừng nói cậu ghen với con bé nhé. Tớ có thể thấy hết qua mắt cậu.

- Đừng ăn nói lung tung.

Băng Anh cười cười đẩy tay VyVy ra rồi cùng Thiên Vũ đi về phía lớp học của mình. Ba người còn lại cũng vui vẻ mà đi cùng trong khi đó gương mặt tươi cười của VyVy bỗng thay đổi hẳn.

Lớp 1-5. Đây là lớp End tận cùng của năm nhất, là một lớp không có luật lệ và bị xem thường trong đệ nhị Angel này. Phần lớn thành viên trong lớp đều là những thành phần dốt nát nhất nhưng gia đình có quyền thế nên đệ nhị Angel cũng phần nào nhượng bộ mà thầy cô lại chẳng dám động vào.

- Cả lớp hôm nay chúng ta có thêm thành viên mới. Nào em mau giới thiệu đi.

Cô chủ nhiệm mỉm cười vui vẻ nhìn Sion đang đứng trước lớp kia trong khi 16 con người dưới lớp kia vẫn nhao nhao lên mà chẳng bận tâm gì nhiều duy chỉ có vài người để ý tới. Sion bình tĩnh mà chậm rãi lên tiếng.

- Xin chào mọi người, mình là Sion Tudor. Rất mong được sự giúp đỡ.

Sion vừa rút lời thì cả lớp nhìn cô chăm chăm, thậm chí là giáo viên chủ nhiệm cũng kinh ngạc mà suýt hét lên. Một thành viên nhà Tudor lừng danh hiện đang có mặt tại học viện đệ nhị này. Chuyện này là đùa sao?

- Mà là Búp bê nhà Tudor đó sao?

Một cô nàng tóc vàng hoe xoắn lộn, mặt vênh lên nhìn Sion với ánh mắt không thân thiện mà cất giọng hỏi. Sion mỉm cười trông cô càng xinh đẹp.

- Đúng vậy, mình là búp bê nhà Tudor.

- Một con nhò Tudor bị ruồng bỏ cũng có tư cách học ở đây sao?

Lại một cô nàng khác kênh kiệu lên tiếng. Sion vẫn mỉm cười không nói gì cả. Họ không hiểu được chuyện gì nữa đây dù trước đó đã có tin đồn là có thành viên nhà Tudor tới đây. Sion ngược nhìn giáo viên chủ nhiệm kia.

- Vậy em sẽ ngồi đâu đây thưa cô?

- Còn bàn cuối trống đó.

Bà cô sau khi biết Sion là búp bê nhà Tudor liền thay đổi thái độ cười nói dịu dàng thành sự lạnh nhạt có chút khinh miệt. Sion chẳng nói gì cả, cô từ từ đi xuống mà hơi cúi đầu. Trong thoáng chốc đó gương mặt tươi cười kia đã được thay thế bằng một gương mặt lạnh băng lãnh khốc. Vài thành viên trong lớp đã bắt được sự biến đổi khác thường của Sion mà chỉ nhếch môi cười.

Trong lớp học Sion vô cùng lơ đãng, cô bé không bận tâm bài học trước mắt mà chỉ chăm chú nhìn ra ngoài kia. Thật tuyệt vì ngồi ở phòng này có thể

trông thấy được thư viện vĩ đại của Angel.

Ngay khi chuông vừa vang lên hết giờ thì Sion liền ôm lấy cái laptop mà rời khỏi lớp. Tuy nhiên một vài thành viên đã chặn cô bé lại.

- Định đi đâu sao?
- Làm ơn tránh đường.
- Máy nghĩ máy có quyền lên tiếng ở đây sao? Máy chỉ là búp bê nhà Tudor mà thôi.

Cô ta vừa rút lui liền đó đẩy Sion ngã lên sàn. Bị xước nhẹ ở tay, Sion không kêu đau cũng không khóc cũng chẳng nhăn mặt, cô đứng dậy nhìn đám người này.

- Mau tránh ra.

Không còn là giọng nói dịu dàng nữa mà thay vào đó là giọng nói băng khốc lạnh lùng. Sion nhất thời làm đám học sinh trong lớp lạnh sống lưng. Cùng với đó cánh cửa phía sau lớp bị kéo ra, Vyvy tươi cười liền lao tới ôm chặt lấy Sion mà cọ cọ má.

- Sion thật nhớ em quá đi. Chị đã thăm dò suốt mới biết em học lớp 1-5 này.
- Vyvy.

Sion liền kinh ngạc mà thay đổi thái độ ngay lập tức. Những thành viên khác trông thấy Vyvy liền đó kinh ngạc mà lùi lại. Ai chẳng biết danh tiếng của Vyvy là con gái ông trùm Mafia lớn toàn cầu. Động tới Vyvy chẳng có kết cục tốt đẹp gì cả.

- Mau đi chơi nào Sion.
- Em phải tới thư viện rồi.

Sion mỉm cười dịu dàng, Vyvy trầm lặng nhìn cô rồi cũng gật đầu đồng ý đi theo.

Sion không chỉ leo vài tầng mà là lên tới tận cầu thang thứ 16 trong khi Vyvy bị bỏ lại ở cầu thang thứ 10. Rõ ràng đã vào lớp nhưng cả hai vẫn la cà ở đây. Vyvy ở cầu thang số 10 ngồi nghỉ mà hét lên.

- Em muốn gì ở trên đó chứ? Những cuốn sách cần cho nghiên cứu đều từ tầng thứ 10 trở xuống rồi.
- Em đâu có đọc mấy thứ đó. Cái em cần là sử sách kì bí mà.

Sion mỉm cười nói vọng lại. Đứng trước những giá sách sát tường kia, Sion lạnh lùng nhìn vào một loạt gáy sách ở trên cầu thang thứ 17 mới lấy được.

- Chết tiệt.

Sion nói một câu rồi chạy ngay xuống phía dưới. Do chạy vội quá mà cô bị trượt chân nhưng may có Vyvy đỡ được.

- Cẩn thận một chút đi Sion.
- A, cảm ơn nhé Vyvy.

Sion mỉm cười mà thở chút hổn hển. Vyvy nhìn Sion rồi lại nhìn trên cao. Chẳng ngẫu nhiên mà Sion lại mất sức trèo lên cầu thang trên cao như vậy, chắc chắn trên đó có điều gì thú vị hoặc chỉ là cô cảm thấy thế.

- Lần sau không nên đi tiếp nữa. Sẽ bị phạt đó Sion.
- Em hiểu rồi. Vậy ta về thôi.

Sion đi theo Vyvy mà cùng nhau rời khỏi thư viện này. Khi cánh cửa thư viện đóng lại cũng là lúc từ trên tầng cao nhất kia, một gương mặt thò ra mà nhìn xuống khoảng không tối tăm đó. Một gương mặt hoàn toàn trắng bệch cùng đôi môi đỏ chót với cặp mắt đỏ như máu, một nụ cười hiện hữu trên gương mặt đó.

- Sion...màu cứu tớ.....sắp hết thời gian rồi....Sion.

Nhân vật thần bí này là ai đây? Rõ ràng là người này bị giam lại trên tầng cao nhất của thư viện. Bốn cầu thang trên cùng bị cấm phải chăng liên quan tới chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Nghi Ngờ

Cứ mỗi ngày trôi qua đó là một ngày Sion càng thân thiết với nhóm bạn của Vyvy cũng như việc lớp 1-5 đã dần dần cảm thấy sợ hãi cô bé. Bọn họ không còn dám động tới Sion mà cũng chẳng ồn ào để tránh Sion nổi giận vì họ biết không nên động tới Sion. Họ đã thấy được một mặt bản chất xấu xa đó của búp bê nhà Tudor. Họ không hiểu cô đang toan tính điều gì cả. - Em hẹn chị có chuyện gì không Sion?

Băng Anh mỉm cười nhìn Sion đang đứng bên bờ hồ có đài phun nước kia. Sion nhìn Băng Anh, hai tay chấp ra sau lưng, gương mặt tươi như hoa mà mỉm cười lên tiếng.

- Băng Anh, em muốn chị biết chuyện này. Em đã yêu Thiên Vũ từ rất lâu trước khi anh ấy quen chị. Cho nên em sẽ không nhường anh ấy cho chị. Em sẽ bằng mọi giá đem anh ấy ở bên em.

- Si...Sion.....

Băng Anh không hiểu gì cả, Sion nhìn Băng Anh, nụ cười trên môi càng đậm.

- Xin đừng trách em Băng Anh. Nhưng chị hoàn toàn không hợp với bọn em. Chị với bọn em không cùng đẳng cấp.

Sion nói rồi liền đó lùi lại phía sau vài bước đến sát mép hồ mà gần như ngã xuống. Băng Anh trong lúc kinh ngạc mà hoảng hốt chạy tới muốn kéo Sion lại nhưng vì thế mà từ xa nhìn cô như đẩy Sion xuống hồ. Sion bị ngã xuống hồ nước, Vyvy trông thấy liền đó chạy ngay đến.

- Cậu làm gì vậy Băng Anh.

Vyvy hét lên mà đẩy Băng Anh ra sau đó nhảy xuống mà cứu Sion không biết bơi lên.

- Băng Anh....

Thiên Vũ cũng chạy tới mà ôm Băng Anh vào lòng. Bọn họ vừa qua nhà ăn nhưng không thấy Sion và Băng Anh đâu nên vì vậy đi tìm liền thấy Băng Anh đẩy Sion xuống hồ mà không biết vì sao.

- Cậu bị cái gì vậy hả Băng Anh?

Vyvy hét lên nhìn Sion đang sắc nước nằm trên nền gạch kia. Nếu bọn họ không đi tìm liệu Sion có làm sao hay không?

- Tớ...tớ không.....

- Chẳng lẽ tớ đúng sao? Cậu ghen tị với con bé?

Vy Vy nhìn Băng Anh mà cất giọng hỏi. Băng Anh sợ hãi khóc lóc mà liên tục lắc đầu không thôi.

- Tớ không có...tớ không.....

- Tớ cảm thấy thất vọng vì cậu đó Băng Anh.

Nói rồi Vyvy liền đỡ Sion rời khỏi đây. Nhi và Thiên Nam cũng lắc đầu mà theo Vyvy rời khỏi.

- Thiên Vũ, tớ không có.....

Băng Anh ôm lấy Thiên Vũ mà không ngừng khóc. Nhìn theo bóng lưng bốn người kia, ánh mắt Thiên Vũ tràn đầy tia lạnh lùng. Chuyện này không đơn giản.

Trong phòng y tế, Sion nằm đó nghỉ ngơi, cô bé nhìn ba người đang lo lắng kia.

- Em không sao đâu, mọi người đừng trách chị Băng Anh.

- Cậu ấy bị gì không biết.

Nhi cũng đau đầu về chuyện này. Thiên Nam nhìn Sion đang nằm trên giường kia.

- Em ổn chứ em gái?

- Em ổn mà. Em hơi buồn ngủ một chút.

Sion mỉm cười rồi cũng nhắm mắt lại. Vyvy ra hiệu cho hai người bạn cùng rời đi, cô cũng cần thay quần áo đã. Ban này chỉ mới thay cho Sion chẳng để

tâm đến bản thân.

- Chuyện này là sao đây?

Nhi trầm ngâm quay sang Vyvy. Thiên Nam đi bên cạnh khoác vai Nhi mà nhếch miệng cười.

- Xem ra nội bộ lục đục rồi.

- Cũng chẳng biết nữa.

Vyvy lắc đầu. Chuyện này đúng là kì lạ thật. Tại sao giữa hai người đó lại xảy ra những chuyện như vậy chứ?

Khi ba người kia đã đi thì Sion đứng dậy. cô rời khỏi phòng bệnh mà đi về phía thư viện kia. Băng Anh vừa mới rời khỏi Thiên Vũ đang muốn đi tìm Sion thì thấy cô bé tới đây liền đi theo. Băng Anh theo Sion leo lên tận trên cầu thang thứ 16. Băng Anh cứ nghĩ Sion sẽ không đi tiếp vì sẽ có báo động nhưng Sion cứ vậy mà đi lên cầu thang thứ 17 nhưng rõ ràng là không có một chút báo động nào cả. Chẳng lẽ mọi thứ là do học viện nói vậy để học viên không lên đó sao?

Khi đã đi hết 20 cầu thang thì Sion dừng lại vì một cầu thang đang xây dở, mà trong khi phía trên mái vòm vẫn còn một nơi nữa. Băng Anh định chạy lên nhưng thấy Sion đã đi sang đây bên cạnh mà tìm gậy sách nào đó. Bỗng Sion bẻ nó ra thì từ trên tầng mái vòm kia một cầu thang bằng gỗ không biết từ đâu đang hạ dần hạ dần xuống cầu thang thứ 20 này.

Rầm một cái, Sion bước lên những bậc thang đó mà lên trên tầng mái vòm kia. Cầu thang thứ 21 khác với những cầu thang còn lại, nó chỉ có duy nhất 20 bậc thang, giảm một nửa so với những cầu thang khác. Băng Anh đi theo Sion đang định tiến ra liền lấp ngay vào chỗ giá sách sát cầu thang đó. Rõ ràng trên tầng mái vòm này là một vườn hoa hồng rực đỏ rất đẹp nhưng cũng đầy sự mỉa mai hoặc cũng nguy hiểm khó nói ra.

Băng Anh thấy Sion đang đứng đó thì một người không biết từ đâu xuất hiện. Người đó chắc là nữ vì Băng Anh thấy người lạ đó mặc một cái váy rách nát màu xám, cùng với mái tóc vàng thẳng dài ngang lưng lò xo che đi phần nào gương mặt nhưng vẫn để lộ đôi môi đỏ chót mà làn da thì trắng bệch. Người lạ đó đang cầm một con dao.

- Sion....cuối cùng cậu cũng....tới rồi. Tớ...tớ rất nhớ cậu.....

Người lạ đó cất giọng nói khàn khàn của mình có chút ghê rợn.

- Nhà Tudor đã biến cậu thành cái gì thế này Siet. Xin lỗi cậu Siet...xin lỗi cậu.

Sion đã cất giọng nhưng không còn dịu dàng như thường ngày mà là trong sự ân hận cùng đau thương. Băng Anh không hiểu, chuyện gì đang diễn ra thế kia? Cô không biết liệu Sion có đang dấu họ chuyện gì? Và vì sao Sion lại làm thế đối với cô?

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Sion Và Siet

- Đừng xin lỗi Sion, chẳng phải cậu tới cứu tớ rồi sao? Sion...vừa đủ thời gian mà.- Xin lỗi cậu Siet....nhưng tớ không thể đưa cậu ra được.

Sion đau khổ mà cúi đầu thấp giọng lên tiếng. Băng Anh thấy dường như cô bé Siet kia đang tức giận mà bàn tay càng nắm chặt con dao hơn.

- TẠI SAO? TẠI SAO CẬU CŨNG GIỐNG HỌ HẢ SION? Chúng ta....CHÚNG TA LÀ SONG SINH MÀ. CẬU KHÔNG THỂ BỎ TỚ LẠI ĐÂY ĐƯỢC.

- Há?

Băng Anh kinh ngạc trước câu nói giận dữ đó của Siet mà thốt lên. Tiếng động nhỏ của cô làm cho Sion và Siet đồng loạt quay ra. Sion nhanh chóng bước ra, cô nhìn Băng Anh đang đứng đó đưa tay bịt mồm mà mắt vẫn mở to nhìn cô.

- Dương Băng Anh....

Sion tức giận mà nắm chặt tay lại. Siet đang tiến tới, cô như bóng ma cầm lấy con dao sáng bóng loáng mà vô tình kia.

- Đứng lại đó Siet.

- Cậu không thể ra lệnh cho tớ được nữa đâu Sion. Tớ sẽ giết cậu, tớ sẽ giết cậu Sion.

Siet vừa rút lui liền xông tới định đâm Sion nhưng Băng Anh đã rất nhanh đẩy Sion ra để tránh nhát dao đó trong khi con dao của Siet trượt qua cánh tay của Băng Anh. Tuy nhiên trong khoảnh khắc đó mọi thứ dường như ngưng đọng lại. Cả Băng Anh và Siet đều kinh ngạc mà nhìn về phía Sion. Có lẽ do quá đột ngột mà cũng quá sợ nên Băng Anh đẩy Sion với lực rất mạnh. Sion bị đẩy lùi lại, cầu thang thứ 21 không biết biến mất ở đâu. Sion cứ vậy mà rơi xuống dưới.

- SION.....

- KHÔNG.....

Hai tiếng hét cùng vang lên đồng thời. Sion nhìn họ hoảng sợ, cô đang rơi từ độ cao không tưởng của tòa tháp thư viện này. Siet sợ hãi lùi lại phía sau. Băng Anh run sợ không thể dịch chuyển nổi. Họ cứ ngỡ Sion sẽ chết chứ nhưng ngay lúc đó một bóng người xuất hiện. Người đó đã chạy tới mà ôm lấy Sion cả hai cùng lăn vài vòng mà đập vào tường.

- Tiểu thư....

Vam hoảng hốt nhìn Sion, rõ ràng hẳn cảm nhận được nguy hiểm mà ngay lập tức chạy tới đây nhưng lại vừa lúc nhìn thấy Sion đang rơi xuống. Hẳn đỡ được cô một cách phi thường mà đối với Băng Anh là vậy nhưng Sion lại bị đập đầu vào tường sau cú lăn đó mà dẫn tới bất tỉnh. Không bận tâm tới người khác, Vam nhanh chóng bế Sion đến khu y tế nhanh chóng để băng vết thương lại.

Siet nhìn Băng Anh đang sợ hãi ngồi trên sàn hoa cương bóng loáng kia.

- Cô là người gây ra nỗi đau cho Sion sao?

- A, tôi....

- Cô là người sẽ khiến cho cậu ấy trở nên đáng sợ nên hãy nhớ lấy. Nếu cô mở miệng nói cho người khác biết về tôi thì tôi sẽ giết cô cùng gia đình của cô. Giờ thì biến khỏi đây.

Siet vừa rút lui thì cầu thang thứ 21 xuất hiện. Băng Anh sợ hãi mà chạy nhanh khỏi đây. Dù có mệt, dù có sợ cô cũng phải chạy đi. Băng Anh sẽ không bao giờ tới thư viện nữa, cô sẽ không bao giờ tới nữa.

- Sion....cậu không thể chối bỏ tôi.

Siet đứng đó, con dao kia dính máu của Băng Anh, cô đưa lưỡi liếm lấy những giọt máu đó.

- Rồi cậu sẽ trở nên giống tôi thôi Sion. Bọn chúng sẽ làm điều đáng sợ đó lên cậu. Bởi vì chúng ta....tồn tại vì điều đó.

Siet mỉm cười và dần biến mất sau bóng đêm của tầng mái vòm.

Trong phòng y tế, Sion sợ hãi ngồi bật dậy, người cô mồ hôi nhễ nhại, cô đưa tay chạm lên trán mình thì thấy băng gạc. Cô bị thương sao? Cô chưa chết?

- Tiểu thư....

- Vam. Là anh sao? Thật tốt.

Sion sợ hãi mà nhào tới ôm lấy Vam. Cô cứ sợ mình sẽ chết rồi chứ? Vam không hiểu chuyện gì nhưng cũng ôm lấy cô, một tay hắn ta vuốt nhẹ mái tóc vàng của cô. Giọng hắn nhẹ nhàng cất tiếng.

- Có chuyện gì xảy ra sao tiểu thư?

- Siet....đúng như tôi nghĩ, họ giam cậu ấy ở đây? Họ giam Siet ở thư viện đó. Họ đã tách người chị song sinh của tôi ra khi chúng tôi mới chỉ 2 tuổi và đem cậu ấy đi mất. Tôi phải làm sao đây? Phải làm sao để cứu cậu ấy đây Vam?

Sion sợ hãi khóc to lên. Vam không nói gì cả. Hẳn không biết tiểu thư của mình còn có một người chị song sinh nữa. Gia tộc Tudor cũng thật là thú vị đi.

Từ ngày hôm sau đó, Sion luôn tránh mặt nhóm lớp 3-1 kia. Cô không muốn gặp lại, không muốn nhìn thấy Băng Anh nữa. Cô ghét Dương Băng Anh, cô ghét cô ta.

- Sion, tại sao em lại tránh mặt mọi người vậy hả?

Vyvy túm lấy Sion lôi ra gốc cây anh đào sau học viện mà cất tiếng hỏi. Mọi người cũng nhìn cô chăm chăm. Sion nhìn họ nhưng khi nhìn thấy Băng Anh liền sợ hãi đứng sau Vyvy mà trốn tránh.

- Làm ơn, tránh xa ra. Làm ơn đừng có xuất hiện trước mặt tôi nữa Dương Băng Anh.

- Sion...chị chỉ là....chị không có cố ý.....chị.....

- Đi đi, cút đi đừng có chạm vào tôi.

Sion sợ hãi lùi lại tránh đi bàn tay của Băng Anh. Mọi người thấy lạ. Rõ ràng chỉ là đẩy cô bé xuống nước thôi có cần làm quá lên hay không vậy? Băng Anh cũng kinh sợ mà đứng lại, cô nhìn Sion.

- Ngày hôm đó, chị xin lỗi Sion. Chị chỉ là muốn.....

- ĐỪNG CỐ NÓI NỮA. Tất cả là tại chị....là tại chị mà mọi chuyện như vậy. Là tại chị.

Sion điên loạn hét lên mà thở gấp. Vam đột nhiên xuất hiện sau gốc cây, hấn tiến tới ôm lấy Sion vào lòng.

- Tiểu thư bình tĩnh đi, chúng ta cùng nhau về nhà thôi. Không cần đi học nữa đâu tiểu thư.

- Vam...làm ơn đừng rời khỏi tôi. Tôi sợ...tôi sợ.....

- Vâng, tôi sẽ không rời khỏi tiểu thư.

Vam mỉm cười rồi cúi xuống bế Sion cùng rời đi. Bốn người bạn chẳng hiểu gì cả nhìn chăm chăm Băng Anh chờ mong câu trả lời từ cô cho chuyện này.

- Con bé có cần nhỏ nhen không vậy? Rõ ràng hôm đó vẫn tốt mà.

Nhi có chút bất mãn lên tiếng. Thiên Vũ tiến tới ôm lấy Băng Anh vào lòng mà an ủi.

- Không sao đâu Băng Anh.

- Là lỗi của em. Là em đã đẩy Sion từ trên đó xuống. Là em đã khiến con bé hoảng loạn như vậy.

- Băng Anh ý của cậu là sao?

Vyvy nhanh tai nắm bắt được câu nói của Băng Anh. Đẩy từ trên xuống là sao?

- Vì Sion định bước lên cầu thang thứ 17 nhưng tớ đã ngăn lại. Tớ đã đẩy con bé xuống dưới. Tớ đã đẩy Sion xuống.

- Nhưng em gái vẫn...

Thiên Nam không hiểu được, Băng Anh lau đi những giọt nước mắt của mình.

- Vam đã cứu được Sion. Con bé chắc sợ lắm, chắc con bé ghét tớ lắm.

Băng Anh tự trách bản thân mình. Thiên Vũ dịu dàng ôm lấy cô mà vỗ về. Chuyện này hẳn sẽ điều tra rõ ràng mới thôi. Từ khi con bé kia xuất hiện luôn có chuyện chẳng hay ho gì xảy ra xung quanh bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Gái Đáng Thương (New Version)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.